

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Sandhed, Storhed og Skønhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 44. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_312_2-txt-shoot-idm689.pdf (tilgået 26. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Skiønhed er uidentivl hvad man holder mest af, og forstaaer sig mindst paa, taler bedst om, og behandler slettest i Verden. For dens Fødder, siger man, maa Storhed lægge sin Krone, og for dens Glands maa Sandhed bøie sit Spir, thi den er Fuldkommenheden selv i sin Glands, og i dens⁴⁵Smil er Kiærligheds Almagt. Det er nu vist nok forfærdeligt at høre Sligt, naar Talen er om en græsk Marmor-Støtte, eller en Gøthisk Marmor-Plade, eller en Cythere med alle hendes Systre, eller selv om Idealet af en Madonna; men fordi Verden stæder sine Lovtaler slet, kan de kanskee dog have deres lovlige Hjemmel, naar de i Sandheds Mund finde deres rette Gienstand. Skal det imidlertid skee, da maa der være en evig Skiønhed, thi for det Timelige bøier Ordet sig vist ikke meer, og Sandhed endnu mindre; men naar vi betænke, hvad der forstaaes ved sand Skiønhed, gaaer der ogsaa uidentivl et Lys op, som Konsten rigtig nok ikke har skabt, men som kanskee vel har skabt den. *Livs Varme* og *Glands* i fuldkommen Eenhed, det er uidentivl Idealet for Skiønhed, og i saa Fald kan der intet Spørgsmaal være om, at det maa søges i den evige *Kiærlighed*, thi der boer det evige Livs almægtige Varme med al Fuldkommenhed i ulignelig Glands. Herom kan vi da ikke tale for høit, thi det er ikke meer end netop, at Sandhed selv finder Ord til at udtrykke denne evige Skiønhed i al sin Glands; men som vi veed, er det langt fra at være den man tilbad, fordum under Aphrodites og Cyprias, siden under Musers og Gratiens og alskens uopregnelige Navne, det er ikke den Skiønhed som Sand⁴⁶hed lover, om hvilken man kan sige, at den behager Verden, og naar vi da skal tale med Verden om Skiønhed, uden at ville paa mindste Maade bryde med Sandhed, da er der vel ikke paa nogen Enighed at tænke.